

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

52. De Iuliano præfecto, qui impudenter contra sacrum altare minxit, & de Felice & Elpidio, sacrilegis, eorumque horrendo interitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

LIBER V.

609

contumelijs & iniurijs, vt voluit afficiens
Christum, super ea etiam sedit, & cumulum
auxit iniuriarum. Moxque verenda eius & lo-
cafemoribus circumposita feruntur esse per-
cussa, & ad tantam peruenit putredinem, vt
vermes procrearentur, medicis laborantibus
vincere affectionem. Conficiebantur enim o-
mnimoda preciosaq; medicamina ex pingui-
bus volatibus, vt eorum pinguedine corrupta,
& putria membra linirentur. Hoc facto ver-
mes ad superficiem prouocabant, quia in pro-
fundo ebullientes, per viuas serpebant carnes.
Et donec moreretur, nō fuit ab hac affectione
securus. Hoc itaque claruit diuina indigna-
tione factum, cum etiam custodes imperialiū
thesaurorum, & alij plurimi aduersus Ecclesias
inurgentes, inopinata & miseranda morte
defuncti sint, quasi superna indignatione
damnati.

*Ex hist. Ecclesiast. Tripartit. lib. 6. cap. 32. De Iu-
liano prefecto, qui impudenter contra sacrum alta-
re iurauit: & de Felice & Elpidio, sacrilegis, eo-
rumque horrendo imeritu.*

CAP. LII.

Um sub Iuliano Apostata, iuberetur va-
sa Ecclesiarum sacra fisci grario deputari,
sublati ianuis Ecclesie maioris, quam Con-
stantinus edificauerat, fit cunctis accessibile
sanctuarium, Ingrediente siquidem Iuliano
prefecto Orientis Ecclesiam, Felix præpositus

Cc 2 rega

606 COLLATION. SACRAR.
regalium thesaurorum pariter introiuit, & b-
mul Elpidius Comes rerum priuatarum. Ad
enim & Felicem & Elpidium prius Christo-
nos, tunc à pietate recessisse, impio principis
parere cupientes. Iulianus itaq; præfectus
pudenter contra sacrum altare minxit. Quem
cùm Euzoius prohibere tentaret, eum ille
cussit in capite: Fertur autem dixisse, Christo-
norum inuentiones caelestium cura non vate-
re. Porro, Felix videns vasorum ornamenta
quæ Constantinus & Constantius frequenter
obtulerant: Ecce, in quibus, inquit, vasis Me-
filio ministratur? Sed pro his impietatum
sanisque præsumptionibus non post multum
pœnas exacti sunt. Nam repente Iulianus
uo morbo correptus, visceribus putredine
interijt. Et excrementa non percutus ego-
stuios emittebat, sed scelestum os, quod
sphemijs ministrauerat, organum humores
cretionis est factum. A iunt autem illius
rem fide fuisse clarissimam, eamque dixisse
Decet te marite, laudare Saluatore Christum
quoniã tibi per hanc correptione, magnitudi-
nem propriæ virtutis ostendit. Non enim
agnoueras contra quem pugnare voluisti
consuetam longanimitate hæc tibi flagellati-
onibus imminentis causam læguoris cognoscere
rogabat Imperatorem, vt Ecclesiæ, quibus sus-
rat ablata, redderentur. Sed nec illum sciri, &

se terminum vitæ suscepit, Porro, Felix & ipse repente flagellum virtute diuina suscipiens, sanguine toto die simul & nocte ex ore suo, & venis corporis undiq; vacuatis, omnique virtute simul expensa, & ipse celeriter est cōtinctus, æternæque morti contradictus.

Histor. li. de persecutione Vandalica Proculus Ariannus, ex Pallis altarium camisas sibi & femoralis faciens, turpissima morte diuinitus consumitur.

CAP. LIII.

Genesius cum immanissima persecutione in Catholicos crudelissimè delinqueret, mittit Proculum quendam in prouinciã Zeugitanam, qui cunctos domini sacerdotes coarctaret, ad tradendum ministeria diuina, vel liberos, ut primò armis eos nudaret & ita facilius, inermes hostis callidus captiuasset. Quibus se non posse tradere clamantibus, ipse rapaci manu cuncta depopulabatur, atque de pallis altaris (prò nefas) camisas sibi & femoralia faciebat. Qui Proculus huius rei executor, frustra sibi comedens linguam, in breui turpissima consumptus est morte.

Hieron. Emserum in vita B. Bennonis, Episcopi Misnensis, cap. 32. habetur autem in tom. Suriij, 16. li. li. Casula D. Bennonis demon fugatur, & de pena Marchionis Misnensis Ecclesiasticam libertatem violantis.

CAP. LIV.

Matrona quædam Misnensis dioceseos